

Skriftlig begrundelse

Den forhenværende økonomiske overvismand professor Anders Ølgaard skriver i dagbladet Børsen mandag den 27. marts 2000 om mulighederne for at fortryde, hvis vi først har sagt ja til euroen og har fået den indført. Ølgaards vurdering er, at er den danske krone først udsøkket med euroen, kan vi ikke forlade euroen igen uden samtidig helt at opgive vores EU-medlemskab.

Anders Ølgaard slutter sit indlæg: »Derfor synes jeg, at det ville have været mere regulært at sige, at naturligvis kan alt ske her i verden, herunder jo også, i hvert fald i teorien, et sammenbrud af hele euroen. Men en isoleret dansk udtræden af ØMU'en, efter at euroen måtte være blevet vor eneste valuta, vil nok være en af de mindst sandsynlige optioner, selv om vi engang måtte få lyst.«

Frank Dahlgaard (UP):

Baggrunden for dette spørgsmål er jo, at folk begynder at sige til sig selv – nu interesserer det jo efterhånden menneskene i Danmark – at det her med euroen drejer sig om at afskaffe kronen for tid og evighed, og så er der mange, der siger: Jamen hvis vi stemmer nej nu, kan vi jo altid senere, hvis euroen viser sig at være den store succes, få en ny folkeafstemning, så vi kan stemme ja. Vi kan altid komme ind, hvorimod hvis vi først har stemt ja og er kommet ind, kan vi ikke komme ud igen. Er det ikke sådan, det forholder sig?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

I internationalt samarbejde, og hvis man skal prøve at se på, hvad der tjener Danmarks interesser bedst, gælder det ofte om at være med blandt de bedste og komme med blandt de bedste for at få den stærkeste beskyttelse mod en barsk international verden så hurtigt som overhovedet muligt.

For hver ekstra dag, der går, bliver der på en måde skabt en usikkerhed for Danmark, og jeg ønsker derfor at medvirke til, at Danmark så hurtigt som muligt, men under udfoldelse af en demokratisk og god debat som den, vi har her i dag og forhåbentlig også frem til den 28. september, træffer en god beslutning. Jeg ser ikke noget grundlag for at udsætte den afgørelse. Det vil ikke tjene Danmarks interesser, det vil blot forlænge usikkerhedsperioden, og det vil jo

dybest set heller ikke forandre hr. Frank Dahlgaards holdning til den fælles valuta.

Frank Dahlgaard (UP):

Hvis vi træffer den fornuftige beslutning at stemme nej til euroen og holde fast i kronen, og hvis det skulle vise sig med årene, at velstanden bliver større i euro-området end hos os – den er jo lavere i øjeblikket – og at arbejdsløsheden bliver lavere i euro-området, end den er hos os, vil det da rykke ved min vurdering. Men man kan jo vente og se hen ad vejen, om den bliver den fantastiske succes, som enkelte af regeringens ministre hævder den allerede er.

Men det er den jo altså ikke. Ministeren må da medgive mig, at euroen er faldet i kurs, sivet nedad i de 15 måneder, den har eksisteret, med 15-20 pct. i forhold til dollaren og 35 pct. i forhold til yenen, og jeg kunne blive ved. Det er stort set kun den russiske rubel, euroen har klarer sig pænt i forhold til. Og derfor spørger jeg: Skal vi virkelig have en folkeafstemning i løbet af 5-6 måneder? Var det ikke klogere at vente? Vi kan altid sige ja senere, hvorimod vi ikke kan komme ud, hvis vi først har sagt ja og er kommet ind.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil da godt høre, om det er statsministerens usikre dage, der gør, at man nu har valgt folkeafstemningsdagen den 28. september. Der har jo været tale om, at det først skulle være i år 2001 eller år 2002 eller måske slet ikke. Det udtalte den tidligere politiske ordfører for Socialdemokratiet, hr. Jacob Buksti, og han var stærkt i tvivl på et tidspunkt.

Men hvad er det for en usikkerhed, der skabes for Danmark? Det kunne jeg da godt tænke mig at høre lidt om. Hvad er det for nogle usikre dage, vi i øjeblikket bevæger os i, og hvad er det for en usikkerhed, der kommer, hvis det skulle gå hen og blive et nej den 28. september? Jeg har dog aldrig hørt magen: usikre dage op til den 28. september! Hvad er det for en kampagne, statsministeren er i gang med? Er det en af de sædvanlige skræmmekampagner, hvor hele Danmarks befolkning nu skal gå og føle sig usikker, i hvert fald op til den 28. september, hvor statsministeren så vil slå i bordet og sige: Nu må vi altså have afskaffet denne usikkerhed, så sig ja den 28. september? Hvad er det for en gang vås? Det vil jeg godt have statsministeren til at redegøre for.